HTTP: / /WWW.FIRST-BORN-MAG.COM

Igarath's First Born

גיליון מס. 01 · אוקטובר 2002

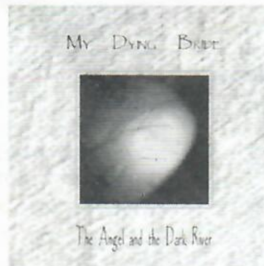
דבר העורך

תמיד היה חסר לי משהו, משהו שייתן לי קצת יותר מסתם מידע בנאלי, בארץ. נושא המוסיקה הקיצונית בארץ, על סוגיה, אף על פי שבמגמת בתפתחות אדירה, עדיין דרך ארוכה לפניה. בין אם זה להקות ישראליות שרק כעת מתחילות לצוץ כלפי חוץ ובין אם זה התפתחות הקהל או הנגישות לסגנון, יש עוד הרבה לעבור. ותמיד היה חסר לי משהו שיאגד הכל ויקדם וידחוף, לפחות בצורה רצינית. המטרה הראשונה של המאגזין הזה היא זו, לעזור ולתמוך במוסיקה הקיצונית ולהפוך את הצד הישראלי שבה למשהו חזק יותר תחילה בארץ, ולאחר אפילו בחו"ל. אבל שאיפות זה אחד וביצוע זה שתיים, ואין מי שמקווה יותר ממני שהביצוע יתאם במושלמות לשאיפות, ומי ייתן. לכן החלטנו להראות לכם דוגמית קטנה מהמאגזין בדפוס, כאשר תוכלו למצוא הרבה הרבה יותר במאגזין עצמו. כל גיליון ילווה בפרומו מודפס, אשר בו תוכלו למצוא פרומואים אשר לא יכללו בגיליון הנוכחי ועוד ממיטב יכולתינו. הפעם המיקוד הוא על הערב השקה ב- 16/11, שאכן יהיה משהו לא שיגרתי, זאת אני מבטיח. אני מקווה שנוכל למצוא שפה משותפת ויחד להביא את המוסיקה הקיצונית בארץ לשלב הבא מבלי להרוס את מהותה והאידיאלים שבה.

מאת: עמרי לוזון

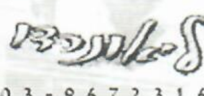
My Dying Bride 'The Angel & the Dark River'

Peaceville Records
1994

כמעט 60 דקות של טיפות נצחיות המטפטפות על חלונך בערב חורפי וקריר, תחת שמיכתך מהדהד כינור בודד, משחק בך כבובת תאטרון עם צליליו הצורמים והחדים כסכין. הוא מלטף אותך בפניך, דוחה את הקץ... לעיתים כרצונו, דוקר אותך ולעיתים מסובב את הסכין התקועה בבשרך. שש בלדות דום מהפנטות לוקחות אותך אל עצב ומטביעות אותך ביגון. קטע מונוטוני של גיטרה מבשר את תחילתו טילטול השעון מול עינייך המסתכלות. הדיסטורשן העדין והבאס העמום כליווי לגיטרה שכבר החלה להעמיד בסיס לשיר מבשרים שהמחול החולני עומד להתחיל. כשנכנס התיפוף ואחריו קטע פסנתר עוצר נשימה אשר יתנגן ללא סוף בראשך, אתה כבר בפנים. הקצב הקבוע שמאפיין את הדיסק מקבל צורה מוגדרת אצלך בראש (לפחות אחרי שמיעות רבות) וכל מה שנשאר הוא קולו מלא הכאב של הסולן. גם קטעים החוזרים על עצמם, לוקחים ריפים בודדים של גיטרה שבדרך כלל שוברים את המבנה הקבוע ומכניסים את כל הצלילים למבנה מחזורי אחד. ובסאונד נקי וחלק מותירים את הסולן לשיר באיטיות את מילות הפואמה. מה ששובר את המחזוריות בדרך כלל יהיה גם השיא, משחקים של הסולן בקצב השירה לעומת קצב השיר או כששני הגיטרות מחליטות להמשיך את הקטע הצפוי לקטע מרגש אחר – אתה תדע מהי צמרמורת. כפי שתואר כתחילת טלטול השעון המהפנט, הקטע בהתחלה מתפרס לשיר של כ- 12 דקות אשר נקרא The Cry Of Man Kind (רק מחציתו שיר, השאר קטע אווירתי) וכל הפיסקה העליונה מתייחסת אליו. אך אותו עיקרון עובד, ועובד טוב, בשאר חמשת הבלדות - כל אחת שונה לכשעצמה, עם המבנה שלה, והקסם שלה. ריפים איטיים וכבדים, קטעים אקוסטיים, קטעים אווירתיים וסוחפים וקטעי סולו של כינור מצמרר. רק אלו הסבלניים, יתנו לצלילים לסחוף אותם. האווירה הכבדה והמלנכולית תמשוך אותם מטה, להתרפק לאחור על כורסא ולתת לצלילים הסוחפים להכנס פנימה. שינויים מזעריים בקצב השירה וריפים בודדים, מלאי רגש, יצמררו את אלו הסבלניים מספיק למצוא אותם. מבין כל אלבומי הלהקה, אלבום זה ניצב בודד ביחודו, בקצב האיטי והכבד שלו, עם התפרצויות זעם ממותנות ומאופקות שמוסיפות למתח שבאווירה. מעבר לאלבומי הלהקה, האלבום ניצב כנגד סגנון הדום בכללותו. הוא מציג סאונד נקי להדהים אך כבד ואיטי להחריד, ולמרות היותו ריק יחסית, הוא מעבר לכל - אווירה... חורף ... יצירות כגון אלה, הן מעל לכל אופי, כשהן נחרטות בלב המאזין ומשחררות בהשמעה אחת: רגשות, תחושות, זכרונות ועוד מה שמילים קטנו מלהביע. רצוי לקרוא את המילים המדהימות של הבלדות בכדי להבין טיפה יותר את האווירה של הדיסק, שיכול לשמש כאורך פלא סאונד טראק מושלם לסצנת גסיסה ממושכת.

מאת: אוהד קוג'מן

HTTP://WWW.FIRST-BORN-MAG.COM

Edge of Sanity
Crimson

Black Mark
1996

באלבום הזה נתקלתי לראשונה לפני שנים מספר, עוד בתקופה שתוכנת Audiogalaxy הייתה בשיאה, כשחבר שלי חיפש להקות חדשות שייגרו לו את האיזורים האפורים שבמוח. קיבלתי הודעה נירגשת ב-ICQ – "אתה חייב לשמוע את זה!". בין כל ההורדות של אותו יום, הוא מצא הורדה גדולה במיוחד (בסביבות ה40- מגה). בהתחלה הוא חשב שמישהו הכניס אלבום שלם של Edge of Sanity לקובץ אחד, אבל לאחר שמיעה או שתיים, נגלתה לאוזנינו האמת המתוקה. Edge of Sanity, בהנהגתו של Dan Swano שעליו ארחיב מיד, בישלו לנו כאן אלבום מדהים בעל שיר אחד. Crimson הוא למעשה סינגל שמכיל בתוכו את כל סגנונות המטאל הקיימים (בכלליות כמובן) – מדת' מטאל עד לבלאק מטאל, קטעים אקוסטיים שקטים לצד קטעי אווירה וקטע שמזכיר יותר מכל שירה גרגוריאנית. למרות שאוהבי הברוטל יחשבו שהוא "רך מידי" לטעמם ואוהבי הדום הרך יותר יגידו שזהו "אחד הדיסקים מכירים את Dan Swano, הרשו לי לספר לכם שהוא היה מעורב ברוב הדיסקים שיצאו משבדיה הרחוקה – בעיקר כמפיק. מספר להקות בולטות שעברו את טיפולו הן – Gates of Ishtar,

Ancient, Dark Funeral, Therion, Opeth ועוד רבות וטובות. הגיוון המוסיקלי הזה הוא ההסבר היחידי שאני יכול לחשוב עליו למה שאנחנו מקבלים בתוך השיר היחיד הזה הכבדים ששמעו מימיהם" אני מאמין שכל מאזין ימצא באלבום משהו להתחבר אליו, ובכך בעקיפין, לכל הדיסק. Crimson, לאילו מיכם שלא– אורכו 40 דקות. קולו של Dan (מהמרשימים ביותר ששמעתי בדת' – עם דימיון מסויים לזמר של Amon Amarath) מספר את סיפורו של הדור האחרון של המין האנושי – שאיננו מצליח להתרבות יותר. התקווה מגיעה בדמותה של הנסיכה שנולדה למלך ומלכה. לאחר מספר שנים מת המלך ומותו גורם לפיצול הממלכה – בין אילו שמאמינים שהנסיכה צריכה למלוך למרות גילה הצעיר, ובין אילו שמונהגים על-ידי האדם הטוען לכתר. מכאן הספור ממשיך ומתפתח ואיתו גם Swano. בין אם אילו צעקות דת' בקולו העמוק, גראולים של בלאק או שירת קלין מדהימה – Swano מחזיק את המאזין על קצה הכיסא שלו, עד לאקורד הסיום. פה ושם נכנסות גם מספר הופעות אורח של Mikael Akerfeldt – סולנה של Opeth. הגיטרות מכוונות נמוך-נמוך (כיוון ל-A, לאילו מאיתנו שמנגנים בגיטרה) וכך יוצרות לעצמן טווח צלילים מיוחד שמכניס כבדות מסויימת גם לקטעים המלודיים ביותר. קשה מאוד לתאר את הסגנון המוזיקלי של Crimson מפני שהוא משתנה מדקה לדקה, וכל זאת מבלי להתיש ולגרום למאזין לאבד את מקומו בסיפור. כל קטע זורם ומעביר לקטע הבא אחריו עם מספר מוטיבים שחוזרים לאורך כל 40 הדקות. Benny Larsson הוא לא המתופף הכי טכני בעולם, אך הוא עושה את עבודתו בצורה הטובה ביותר שאפשר ויושב כמו שצריך כמכתיב הקצב. ראוי לציין שאם מקשיבים טוב טוב לתופים, אפשר לראות ש-Benny משתמש בבס אחד בלבד ולא כמו שנהוג בסגנון – דאבל בס. Crimson בהחלט מהווה את נקודת השיא של Edge of Sanity שלאחריו הוציאו עוד אלבום אחד ממוצע ומטה ובעקבותיו עזב Dan Swano את הלהקה. עוד אלבום אחד יצא עם סולן אחר, אבל זה כבר לא היה אותו דבר. היום לא ברור מה קורה עם Edge of Sanity, אבל מה שברור – לגאוונות והיצירתיות שהם הפגינו ב-Crimson יהיה קשה מאוד להתקרב.

מאת: יוגב סיטון

באתר תוכלו למצוא כתבות על:

Lord Belial
Tristania
Wacken 2002
Power Metal?!
Lehavoth!
מהי קלאסיקה?! – משאל רחוב

ובנוסף סקירות על:

Hypocrisy
Wumpscut
Forbidden
Diamanda Galas
Sins of Thy Beloved
Tiamat
Devin Townsend
Emperor
Possessed
Mork Gryning
Kreator
Carpathian Forest
Cultus Sanguine
Dissection
Anorexia Nervousa
Therion
Soul Reaper
Limbonic Art
Suffocation
ועוד...

קטע מהראיון עם להבות'

- אוקי, אז מה היה הקונספט של "ICONOCLASTIC"?

- השם אומר – שובר אייקונים. הדמו הזה שייך לסיפור הזה. במשפט אחד הרעיון היה כמו החיה האמפיבית הראשונה שיצאה מהמים והייתה צריכה לנשום אוויר – שבירה של כל מה שהכרת עד עכשיו. ואני לא מדבר רק על שבירה של חוקי דת, או חברה, אלא אפילו בתוך עצמך. למנוע מעצמך גבולות. כולם שמים גבולות, זה מן חקר עצמי, השאיפה להתעלות על עצמך ולפרוץ – מזה זה בא.

- אני משער שיש קונספט מאחורי הדיסק שהקלטתם בשבדיה, מהו?

- הוא נכתב מהתחלה, מהתו הראשון, ברעיון מסוים שזה קורות חיים של בנאדם מסויים. יובל לקח, מבחינת טקסטים, את מה שהוא רואה מסביבו והכניס את זה לתפיסת חיים. זה נורא מונולוגי, זה נורא אישי. אני עושה חיפוש בתוך עצמי ביחס לדברים שאני רואה מסביבי. וזה בעצם התווה את מה שנראה לי יהיה הקונספט של הדיסק הבא שלנו, זה עוד לא בטוח שזה מה שיהיה, זה ממש מתחיל להיכנס כבר לקטע סכיזופרני. יכול להיות שהדיסק הבא שלנו, כל הטקסטים יהיו מבוססים על זה – ממש סכיזופרניה, ממש חקר פנימי=אישי. הדיסק הזה מסתכל גם על ההיבטים הפוליטיים יש פה אני בתוך עצמי. חבל שיובל לא פה הוא בעיקר כותב את זה. "Iconoclastic" היה כלום לעומת זה, הטקסטים בו לא היו בשלים מספיק.

- אני משער שהתפיסה לגבי האמנות והאידיאליזם מקושרת ישירות להופעות שלכם.

- אנחנו מאוד מאוד מאמינים שמה שחשוב בהופעה זה חמישים אחוז, אם לא יותר, ממה שהקהל רואה יותר ממה שהוא שומע. דיוק וישיבה וכל זה זה מצויין לדיסק, בדיסק שלך כן – תשב ותקליט הכי מקצועי. העיקרון שלנו זה לא לעלות ולטחון הופעה של שעה, שעה וחצי. הקהל לא הכי מכיר את השירים שלנו ואין טעם לבאס אנשים. אנחנו עולים לבמה לעשרים דקות עולים – יורדים, ואנחנו צריכים לרדת משם כאילו אנחנו מתים. למה? כי אנחנו נתנו את הנשמה שלנו שם, אבל אנחנו מודעים לזה שמי שבאמת יאהב את זה הוא המיעוט. אנחנו לא אוהבים את העניין של – אתם שם ואני פה, אני הכי אפל ואל דברו איתי. להפך, אילו האנשים ששומעים אותנו, אילו האנשים שבאים להופעות שלנו ויקנו את הדיסק שלנו. אנחנו אוהבים להשתולל על הבמה ולהשתולל עם הקהל.

מאת: אוהד קוג'מן ועמרי לחון

ראיון מלא באתר...

קבוצת איגרת' לפי א"ב:

עורכים:
לחון עמרי וקוג'מן אוהד

מנהלי אתר:
אואן לי וסיטון יוגב

עיצוב גרפי:
עובד דקל

כתבים:
בן-יוסף אורן
דולב עמית
חמו אלעד
לביא תומר
לחון עמרי
סיטון יוגב
קוג'מן אוהד
קרשניר עומר

ניתן ליצור קשר דרך:

E-Mail
Igarath_feedbak@hotmail.com